

Obžalovanja vredni slučaji

Smola groboskrunilca. Na starem mestnem pokopališču v Mariboru je poskušal neznanec vlom v grobnico rodbine Hauser, v kateri so bronaste rake in je bil zadnji pogreb leta 1898. Groboskrunilec je sicer razbil betonsko ploščo, ki zakriva grob, a je ni mogel kljub temu toliko odstraniti, da bi si bil prisvojil dele dragocenih rakev.

Prevrnjeni avto okradli. V Dolnji Počehovi pri Mariboru blizu Perkove gostilne se je prevrnil v obcestni jarek osebni avto trgovskega potnika Ludovika Žigerja z Betnavske ceste v Mariboru. Žigerju je v Počehovi na povratu od Sv. Kungote odpovedal motor in avto je zaneslo ob rob ceste. Radi slabe luči Žiger ni videl obcestnega jarka, avto se je zvalil vanj in se je štirikrat prekucnil. Žiger in njegov 11 letni šinko sta se komaj rešila iz voza nepoškodovana. Voz sta pustila v jarku in sta se podala peš domov. Zjutraj se je vrnil potnik k avtomobilu in opazil, da mu je nekdo sunil v noči iz voza štiri kovčge s čokoladnimi yzorci v vrednosti 8000 din. Orožniki so pričeli zadevo preiskovati in so izsledili tri mladeniče, ki so okradli prevrnjeni avtomobil.

Skrajno nasilni vlomilec. Na Kraljevo so obiskali neznanec na Kapeli stanovanje trgovca Ivana Lukovnjaka, v katerega so se potegnili skozi okno. Odnegli so vse, kar jim je prišlo pod roko. Cementni blagajni niso bili kos. Počakali so trgovca, da je prišel spat. Zgrabili so ga, zvezali, zamašili so mu usta in so ga prisilili, da jim je izročil 6000 din gotovine in za 10.000 din zlatnine in manufakturnega blaga.

Žrtve pretepa. V Socki pri Novi cerkvi so prišli na prežo fantje ob priliki gostije. Iz starega sovraštva so tuji voglarji napadli domače z noži. Franc Krajner, hlapec v graščini, je dobil osem zabodljajev in je njegovo življenje radi prevelike zgube krvi v nevarnosti. Hudo sta bila ranjena Franc Iskrač in Maks Škoflek, ki je pri-

šel pred kratkim od vojakov. Vsi ranjenci so bili odpravljeni v celjsko bolnišnico.

Dvema kravama odrezal jezik. Dvema kravama Valentina Cestnik, posestnika v Trbovljah, je še neodkrita maščevalna surovina odrezala jezik.

Kazneju v drugič uspel pobeg. Iz mariborske splošne bolnišnice je pobegnil svoj čas kaznenec Štefan Godec. V bolnišnico je bil oddan, ker je pogoltnil žrebelj. Kmalu so ga prijeli. Vedeli so, da je požrl žrebelj samo radi tega, da je prišel v bolnišnico in od tam v svobodo. Imenovani je prestajal v zadnjem času kazni radi tatvin. V ječi je izpovedal, da je izvršil še en zločin nekje na Kranjskem. Komaj so ga pripeljali v Ljubljano, se je začel zvijati in jadikovati, da mu ogroža življenje žrebelj v želodcu. Poslali so ga v bolnišnico, iz katere je popihal.

Brat nevarnega tolovaja pod ključem. Lansko leto smo poročali, da je padel orožnikom v roke na Dolenjskem znani tolovaj Anton Jakopin. Njegov pomagač pri raznih tatvinah in vlomih je bil Anton Valentinčič s Kresniških poljan. Temu je uspel pri Jakopinu aretaciji pobeg in ga še danes nimajo. Valentinčič je sedaj na delu po Dolenjskem, kjer je kradel ter vlamljal v zadnjem času v kompaniji z Lojzeto Jakopin, bratom zaprtega Toneta. Orožniki iz Št. Vida in Stične so bili prav pridno na delu, da bi zajeli oba nevarna tiča. Njihov trud ni bil zaman, ker so prijeli Lojzeta Jakopina, Valentinčič se jim je pa zopet izmuznil. Oba aretirana Jakopina dolžita Valentinčiča kot kolovodjo, ki je zamislil in vodil vse številne vlo-me ter tatvine. Lojze Jakopin je star komaj 20 let in je doma iz okolice Št. Vida na Dolenjskem. Glavnemu tolovaju Valentinčiču je 30 let.

Nevarno zaboden. V vinotoču pri Jarkoviču na Gorici pri Krškem je dobil nevarno zabodljaj Rudolf Predanič, 21 letni mizarjski pomočnik in sin posestnika iz Češnjic. Zabodenega so oddali v občinsko bolnišnico v Krško.

Izpred sodišča

Obsodba radi vloma. Lani 26. novembra je bilo vlomljeno v Prešernovo klet v mariborski Gosposki ulici. Vlomilec je ukradel 5000 din. Dne 7. januarja je dajal radi tega vloma odgovor pred sodnim senatom v Mariboru 63 letni brezposelni dimnikarski pomočnik Alojz Pihler, ki je bil obsodjen na dve leti.

Slovenska Krajina

Sv. Sebeščan. Kakor smo že poročali, je dolgoletna pravda med rk. cerkveno občino Sv. Sebeščana in občino Bodonci končala in v vseh treh instancah je zmagala naša verska občina. Stroškov je naravnost ogromno. Državnemu pravobranilcu, ki je zastopal cerkev, mora občina plačati vseh stroškov okrog 18.000 din, svojemu zastopniku pa menda še več. Kje so pa razne vožnje, okrog 70 priči itd.? Pravda pa je bila za pokopališče, torej skoraj za same grobove. Občina bo plačala vse stroške iz občinskega proračuna, kar se nam ne zdi pravilno, ker bodo tako prizadeti tudi tisti, ki za časa pravde niso spadali pod Bodonsko občino. Tistih, ki so stali vsej pravdi za hrbtom, seveda sedaj ni na svetlo.

Sv. Sebeščan. Kar se tiče naše loterije, smo bili večkrat razočarani. Društva, ki so imela prejšnja leta tudi loterije in so jim naši člani razprodali več srečk, so nam vrnila srečke nedotaknjene. Težko je razumeti tako postopanje. Mi imamo dom, sedaj nas pa več nič ne briga — tako ste si menda mislili. Še bolj se pa čudimo tistim društvom, ki nam srečk niso vrnil in ne plačali. To ni pravilno! Nataden zapisnik o vsem bomo še dolgo hranili. Še je čas, da se to popravi. Treba je ali plačati ali pa vrniti srečke. Torej: prosimo!

Sv. Sebeščan. Naša župnija šteje 1148 faranov, veliko od teh je v tujini. Lansko leto je bilo rojenih 32, od teh dva nezakonska (ciganl); mrličev 19 in porok štiri. Sv. obhajil je bilo 4500. Lani smo imeli tri prestope v katoliško cerkev.

Beltinci. V noveletni številki »Novine« smo citali kritiko o igri »Ben Hur«, katero je igralo

Lahko kar očitno povemo, da je bilo kmečke fante sram, če bi si bil kateri umazal roke pri belem dnevu in vsem vidno z nasilno odstranitvijo slabotnega Leskovčana z domačega plesišča.

Kraljiček plesne zabave, Drašek iz Halož, tudi na večer ni bil toliko uvideven, da bi se bil umaknil na tihem ter prostovoljno z zabavišča. Najbrž mu ni bilo znano, kako se znajo postaviti Cirkovčani za svoje pravo in radi tega je izzival s sukanjem deklet celo tedaj, ko so prižgali v sobi luč in je bilo zunaj temno, da ni bilo prepoznati na prostem se hladečih skupin.

V opisanih svetlobnih prilikah je nekdo izpodnesel pri plesu v hiši obe nogi Drašku in ga je še sunil, da je priletel z vso silo proti podpečnjaku in je zbil pri padcu godcu harmoniko iz rok.

Slikar na tleh, harmonika pri vratih štibelca... Ta zapeljivi položaj je bil »aufbiks« za vse, ki so že komaj čakali, da odnese vsiljivi tujec na lastnem telesu, kar je iskal in hotel vse popoldne. Komaj se je pobral živahni malar ter poškilil, kako bi jo ucvrl skozi duri, je bil že v drugih rokah, ki so ga tiščale v kot med plesalke. Ženske so kriknile in se zgnetle proti vratom.

Tokrat se Hvalec ni utegnil niti dvigniti. Surove brce z nogami so ga kotalile po tleh in mu grozile s polomom vseh reber, če ne bo kdo posegel v naval desetih na enega.

Mladostni pretepači so že dvigali stole, ko so se zavzeli starejši za obranega s hrupno zahtevo, da je dobil dosti in se naj zgubi vsaj živ!

Naenkrat sta bili ustvarjeni dve od vina podžgani stranki. Iz skupine mladcev je priletel v glave mož stol in že je pričel splošen dirindaj. Iz kota mladih in starejših so se stegnile roke, dlani so pluskale po licih, pesti so padale po glavah, ženski spol je kričal v preplašenje pretepačev, ki so povsem pozabili, da se klofutajo, bunkajo ter suvajo radi drznega tujca, katerega je potegnil v splošnem prepiru in pretepu za pete iz zmede stari Gašper Potočnik iz Rošnje pri Št. Janžu na Dravskem polju.

(Dalje prihodnjič)

vsem svetu. Iz tega se jasno vidi, kako resno se Anglija oborožuje.

Kako se je zavaroval diktator Rusije Stalin?

Neki dunajski zdravnik, ki se je vrnil iz Moskve, pripoveduje o nenavadnem doživljanju, ki se mu je pripetil tamkaj. Kot specialist je bil poklican v Moskvo, da zdravi diktatorja Stalina. Ko pa je prišel tja, je bil postavljen pred šest enakih mož, ki so bili vsi podobni Stalinu in so vsi tudi nosili brke, kakršne ima Stalin; govoril ni nihče. Nekateri od teh molčečih mož so bili popolnoma zdravi, dočim so imeli drugi to ali ono bolezen. Zdravnik je zdravil vseh šest skozi deset dni, toda še danes ne ve, kateri od njih je bil pravi Stalin.

Vse šolske potrebščine

dobite najceneje in najboljše v prodajalnah

Tiskarne sv. Cirila v Mariboru in Ptuj!

naše Prosvetno društvo. O tej kritiki je treba spregovoriti nekaj besed. G. kritik ugotavlja, da so bile nekatere vloge dane v ponesrečene roke. Iz katerih vidikov presoja g. kritik delitev vlog, ki so omejene na ožji krog igralcev? Kako stvarna in strokovno-resna je ta kritika, je razvidno iz tega, da g. kritik ne ve na odru ločiti Arabca od Rimljana. Spotikanje nad malenkostmi, ki so pri prireditvi na deželi povse naravne, ni na mestu. Če bomo tako malenkostni, bi morali raznim igralcem porvati iz ust zlate zobe, saj jih Rimljani in Judje gotovo niso poznali. Le več temeljitosti in stvarnosti, pa bomo radi sprejeli vsako zdravo kritiko. Naša težnja je, da se vedno bolj izpopolnjujemo. Bog živi! — Prosvetar iz Beltincev.

Beltinci. V nedeljo 16. januarja po večernicah bo redni občni zbor Katoliškega prosvetnega društva. Bog živi!

Beltinci. V dneh 1. in 2. januarja je Prosvetno društvo priredilo razstavo katoliškega tiska. Razstavo je obiskalo okrog 500 ljudi.

Naši rajni

Remšnik. Na novega leta dan je naše novo bandero Apostolstva mož prvič javno nastopilo, ko smo spremili na božjo njivo zvestega člana Antona Mežnarca. Zvest svojemu poklicu kot delavec in kot družinske oče je postal žrtev pri kuhanju oglja, ko je več dni zaporedoma sam brez pomoči noč in dan kuril, pa ga je zadnji dan pred ugašenjem kope premagala utrujenost in zima, da je legel na kopo, zaspal in se z vdihavanjem lesnega plina neopaženo zadušil. Bil je veren kot apostoli, vesten in pošten in skozi skoz srečen ter zadovoljen, da ga ni nobeno trpljenje potrla do žalosti ali obupa, nasprotno, vedno je vzklilnil: Bog bo že pomagal! Med delavci današnjih dni pač redek zgled krščanske vere, zaupanja v Boga in iz tega vestnosti in poštenosti. Počivaj v miru! — Žalujemo naše sožalje!

Jarenina. Dne 7. januarja smo pokopali komaj 37 letno ženo in mater štirih nedoraslih otrok Kristino Dolajš. Kratka bolezen pljučnica ji je pretrgala nit življenja ter jo izrgala iz kroga moža in otrok. Ker je bila zvesta naročnica in šteteljica »Slov. gospodarja«, dobra in pobožna krščanska žena in mati, se je je ob njeni smrti spomnili tudi »Slov. gospodar«. Naj počiva v miru, užaloščenemu možu in otrokom pa naše sožalje! — Dne 8. januarja smo pa pokopali sosedo zgoraj navedene Dolajš, Terezijo Sinič. Bila je stara 60 let. Nenadna zavratna bolezen jo je po kratkem trpljenju položila v grob. Bila je še samska, še od mladosti članica Marijine družbe, pobožna in dobra ženica. Bog ji isto daj večni mir in pokoj, ostalim pa naše sožalje!

Sv. Rupert v Slov. goricah. Žalostno so zadoneli zvonovi in naznanili tužno vest, da je dne 8. januarja po dolgi in mučni bolezni umrl posestnik in sodar v Zg. Voličini Adolf Gungl. V skoraj dveletni bolezni mu je žena požrtvovalno stregla in z njim vred vdano prenašala nemilo usodo. Vedno in vedno je še upal na zdravlje, a vendar njegove nade in upi so bili zaman. Kako priljubljen je bil rajni Adolf, je pokazal njegov pogreb, na katerem se je zbrala velika množica ljudi, ki so prišli od blizu in daleč, da ga spremijo na njegovi zadnji poti. Žalostno je, da zapušta rajni mlado ženo in dveletnega sinčka, ki je bilo zanj ob grobu svojega očeta. Oba naj tolaži Bog — rajni pa naj pri Njem prejme večno plačilo!

Sv. Ana v Slov. goricah. V sredo 5. januarja je zatnila oči Genovefa Kurnik, posestnica v Zlakah. Pokojnica je bila vzorna krščanska mati

in žena, bila je v zgled širni okolici. Njeno življenje je bilo navezano na marijivost v delu, bila je globokoverna in vzorna vzgojiteljica svojih osmih otrok, ki sedaj žalujejo za svojo mamico. Pokojnica je dolgo bolela za nevarno boleznijo, ki jo je naposled spravila v prerani grob. Njen pogreb je pokazal njeno priljubljenost v širni okolici. Domači g. župnik se je poslovil od nje pri grobu z ganljivimi besedami. Žalujemo možu in nepreskrbljenim otrokom izrekamo naše sožalje — rajni pa naj sivi večna luč!

Trnčice na Dravskem polju. Ob zatonu starega leta je prenehalo biti srce Antonije Pukšič. Njeno življenje je potekalo v skromnosti, potrpežljivosti in delavnosti. Kako je bila spoštovana, je pričal njen pogreb. Vaška dekleta so ponesla njeno truplo ob spremstvu številnih vaščanov k večnemu počitku. Naj počiva v miru!

Mezgovci pri Meškanjcih. Na novega leta dan smo pokopali našo drago mater, oziroma babico, in to babico vse naše vasi in bližnje okolice. Pokojna Marija Šegula je bila dolgoletna viharica romarjev od Sv. Marjete na Ptujsko goro, kakor tudi k Mariji Bistrički. Posećala je večkrat tudi Svete gore in Mater božjo na Brezjah, kakor tudi svoj čas Marija-Zeli. Z molitvijo na ustnicah se je ločila od solzne doline, ko je dese let ležala v bolniški postelji, v 77. letu starosti. Na sedmimi za blagopokojno so darovali sorodniki in znanci za novo bogoslovje v Mariboru 71 din v spomin in zahvalo pokojni. — Bog ji bodi milostljiv sodnik! Žalujemo družini Šegula-Solina naše sožalje.

Sv. Barbara v Haložah. Spremili smo k večnemu počitku globokovernega moža, posestnika v Pristavi Jožefa Drnejčič. Bil je pravičen v vsakem oziru, posebno je pa bil naklonjen revežem. Svoje otroke je vzgojil v krščanskem duhu.

250.000 DIN — ČETRT MILIJONA ZAVAROVALNIN

je dosedaj že izplačal »Slov. gospodar«. Previdni naročniki so plačali celoletno naročnino in ko jih je nesreča zadela, so bili hvaležni svoji previdnosti!

Iz njegovih ust nikoli ni prišla kaka bogokletna beseda. Barbarčani, posnemajmo takšne krščanske moše! G. župnik mu je pri grobu govoril zadnje slovo. — Svetila mu nebeška luč, njegov ženi, otrokom in sorodnikom pa naše sožalje!

Sv. Andraž v Haložah. Na novega leta dan so zvonovi peli znanemu izdelovalcu najboljših pip, pilk in podobnih kletarskih potrebščin, ponosnemu »gospodu kmetu« iz Strmca, Juriju Merc. Pljučnica ga je položila na smrtno posteljo. Kogar pa v Haložah pljučnica zaloti, tega navadno tudi pokosi. Bog mu bodi milostljiv. Bil je dober gospodar in skrben za svojo družino. Žalujemo naše sožalje!

Vojnik pri Celju. Zadnje sredo smo pokopali Marijo Kos iz Ljubecne. Bila je vzorna gospodinja in kmečka mati. Umrla je komaj 60 let stara. Bolehala je že več let, zadnja pljučnica ji ni prizanesla. S svojim materinskim delom si je postavila spomenik: katoliško vzgojene otroke. Njena sinova Karel in Tone zavzemata že dalje časa vidno mesto v katoliških organizacijah. Pogreb je pokazal njeno priljubljenost med sosedi. Na grobu se je od rajne poslovil g. župnik Lasbaher, ki je poudaril njene materinske zasluge. Ob slovesu od vzorne slovenske krščanske matere so se mnogim prikazale solze v očeh. Z žalujčim možem in otroci delimo kot ljudje globoko žalost, kot krščani pa veselo upanje, a katerim je tudi rajna šla na zadnje veliko romanje.

Društvene vesti

Studenci pri Mariboru. Tudi v Studencih je videti več razmaha v krščanskem, prosvetnem smislu. Dne 19. decembra je priredilo Katoliško slovensko izobraževalno društvo v kapucinskem samostanu lepo božičnico s pestrim sporedom in obdarovanjem otrok. Ob tej priliki je imel lep nagovor tudi g. Drago Oberžan. Fantovska zveza je očarala gledalce v zadnjih časih z lepo in ganljivo igro »Trije Kralji«. Četudi so igralci še začetniki, pa so dobro odrezali. Želimo, da se še pokažejo večkrat na skromnem odru. — Cerkevno petje v cerkvi sv. Jožefa se krasno razvija Bogu v čast, ljudem v spodbudo. Dostikrat pa sprašujejo Studenci, kdaj postane cerkev sv. Jožefa — sedaj vsa prenovljena — tudi še farna cerkev za več ko 5000 duš?

Križevci pri Ljutomeru. Bralno društvo Sv. Križ na Murskem polju vprizori tridejansko igro zelo resne vsebine »Dobrava« 16. januarja takoj po večernicah v Slomšekovi dvorani. — Takoj po tej igri se bodo razdelile vloge med igralce za veliko zgodovinsko igro »Krucik«, katera se bo vprizorila februarja.

Polenšk. Prično smo se začeli udeleževati v prosvetnem področju, kar nas lahko veseli, ne-

katere je pa strah. Na Stefanovo smo imeli občni zbor Prosvetnega društva. Pristopilo je mnogo članov in izvoljeni odbor, pojačen z mladimi močmi je viden dokaz večje delavnosti. 2. januarja je bil ustanovljen prepotrebni fantovski odsek. Vpisalo se je precej fantov, kateri so si izvolili odbor mladih, požrtvovalnih, res delavljivih in korajžnih fantov.

Slovenska Bistrica. V nedeljo 16. januarja vprizori Prosvetno društvo v dvorani Slomškovega farnega doma po večernicah igro »Župnik iz cvetočega vinograda«. Vsi vijdno vabljani!

Ponikva ob juž. žel. Prosvetno društvo je vprizorilo v novi šoli 26. decembra in 1. januarja krasno in poučno igro »Pri kapelici«. Udeležba je bila obkrajat zelo povoljna, tako da je zelo lep čist dobiček, ki je namenjen za zgradbo novega Slomškovega doma. Le tako naprej po začrtani poti ter nas kmalu zopet povabite na kakšno prireditev!

Šmihel nad Mozirjem. Prosvetno društvo ima svoj redni občni zbor v nedeljo 16. januarja v šoli po običajni službi božji, to je ob desetih. Obenem bo predavanje zastopnika Prosvetne zveze v Mariboru.

Dopisi

Sv. Anton na Pohorju. V lanskem letu je bilo rojenih pri nas 20 otrok, od teh 14 dečkov in komaj 6 deklic. Umrla je 13 ljudi. Najstarejši je bil Florijan Kolečnik s 85 leti in 9 meseci. Sedaj je najstarejši v župniji Pongrac Kristian, ki pa še vsako nedeljo korajžno maha v cerkev ter gredeč tuhta, kaj bi bilo dobro kupiti, oziroma nabaviti za cerkev sv. Antona. Poročena sta bila

samo dva para. Če ni več, pa ni! Ubogi ljudje baje kuhajo z vodo. — Ker obhajamo letos 60 letnico posvečenja naše romarske cerkve (1878), bomo to obletnico proslavili 10., 11. in 12. septembra, ker nam tako najbolj kaže. Bo torej tridnevica, na kar opozarjamo Antončane, ljube sosede in vse častilce sv. Antona. — Lesna trgovina se zboljšuje, tako vsaj pravijo, a mi tega